

بررسی عوامل گرایش انسان به آرزوهای طولانی از دیدگاه اخلاق اسلامی

حسین جلائی نوبری^۱

^۱ دانشیار، گروه معارف اسلامی دانشگاه علوم پزشکی تبریز، ایران، عضو شورای پژوهشی مرکز توسعه پژوهش های بین رشته ای معارف اسلامی و علوم سلامت منطقه ۲ کشور

چکیده

هر آرزو اگر از حد بگذرد و به صورت آرزوی دور و دراز درآید، بدترین عامل انحراف و بدبختی است و درست همانند آب باران است که اگر از حد گذشت مایه غرق شدن و نابودی خواهد شد. لذا بسیار نیاز هست که عوامل میل به آرزوهای طولانی بررسی شود تا بتوان با سد کردن راه این عوامل، زمینه های اجتناب از آرزوی طولانی را فراهم کرد. مقاله پیش رو جهت بررسی و یافتن علل و عوامل میل به آرزوهای طولانی، به صورت مطالعه کتابخوانه ای گردآوری شده است. تفاوتی که این مقاله با مقالات و کتب دیگری که در این زمینه تألیف شده دارد در این است که در مقاله حاضر آرزوی طولانی از باب های متفاوتی بررسی شده است. هم از منظر قرآن و هم از منظر روایات و نهج البلاغه و هم از منظر دو علم اخلاق و روانشناسی. نتایج به دست آمده بر این دلالات دارند که اسلام نه تنها امید و آرزو را نفی نمی کند و با آن مخالف نیست، بلکه تشویق به داشتن آرزوهای خوب و پسندیده هم می کند. تنها چیزی که اسلام در مورد آرزو نهی کرده و با آن مخالف است، داشتن آرزوی طولانی است.

واژه های کلیدی: آرزو، امید، اسلام، آرزوی طولانی، اخلاق، روانشناسی